

Sygn. akt IXKa 329/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2014r.

Sąd Okręgowy w Toruniu - IX Wydział Karny - Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący - **SSO Jarosław Sobierajski**

Sędziowie - **SSO Lech Gutkowski**

- **SSO Andrzej Walenta (spr)**

Protokolant - **stażysta Marzena Chojnacka**

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu **Grażyny Roszkowskiej,**

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2014r.,

sprawy **L. G.** oskarżonego o przestępstwo z art. 160§2 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez **Prokuratora Rejonowego Toruń Centrum - Zachód w Toruniu** od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 10 kwietnia 2014r., sygn. akt IIK 667/13

I. **utrzymuje w mocy** zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. kosztami procesu za postępowanie odwoławcze **obciąża Skarb Państwa.**

Sygn. akt IX Ka 329/14

UZASADNIENIE

L. G. został oskarżony o to, że:

w dniu 22 stycznia 2011 r. w T. w gabinecie stomatologicznym (...)w T. przy ul. (...), będąc zobowiązanym na podstawie umowy podmiotów gospodarczych z zakresu świadczenia usług z dnia 1 października 2009 r. do wykonania usług anestezyjologicznych na rzecz (...)w T. i będąc lekarzem, na którym ciążył obowiązek opieki medycznej nad pacjentką M. R., przeprowadził u M. R. zabieg znieczulenia ogólnego w celu przeprowadzenia następnie przez innego lekarza zabiegu ekstrakcji dwóch zębów, bez uprzedniego przeprowadzenia, co najmniej na 24 godziny przed planowanym zabiegiem, osobistego badania podmiotowego i przedmiotowego M. R. i oparł się w ramach badania lekarskiego przed planowanym znieczuleniem jedynie o treść wypełnionej przez pacjentkę ankiety anestezyjologicznej i przeprowadził ten zabieg w nieprawidłowych warunkach, nie spełniających współczesnych kryteriów stawianych warunkom koniecznym dla bezpiecznego prowadzenia znieczuleń bez wymaganego przepisami prawa wyposażenia sali w sprzęt medyczny, bez podłączenia M. R. zapisu EKG posługując się starym sprzętem anestezyjologicznym – aparatem do znieczulenia ogólnego (...), rok produkcji 1978, poddawany jedynie doraźnym naprawom, nie posiadającym certyfikatu i aktualnych atestów sprawności technicznej, który nie był wyposażony w monitor stężenia gazów anestezyjologicznych, w tym stężenia tlenu w mieszaninie oddechowej, w wyniku czego doszło u M. R. do nagłego zatrzymania krążenia w skutek zespołu ostrego niedotlenienia organizmu, czym naraził M. R. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu

- **tj. o czyn z art. 160 § 2 kk;**

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2014 r. (sygn. akt II K 667/13):

I. uznał oskarżonego za winnego tego, iż: w dniu 22 stycznia 2011 r. w T. w gabinecie stomatologicznym (...)w T. przy ul. (...), będąc zobowiązanym na podstawie umowy podmiotów gospodarczych z zakresu świadczenia usług z dnia 1 października 2009 r. do wykonania usług anestetycznych na rzecz (...)w T. i będąc lekarzem, na którym ciążył obowiązek opieki medycznej nad pacjentką M. R., przeprowadził u M. R. zabieg znieczulenia ogólnego w celu przeprowadzenia następnie przez innego lekarza zabiegu ekstrakcji dwóch zębów, przy czym przeprowadził ten zabieg w nieprawidłowych warunkach, nie spełniających współczesnych kryteriów stawianych warunkom koniecznym dla bezpiecznego prowadzenia znieczuleń bez wymaganego przepisami prawa wyposażenia sali w sprzęt medyczny, bez podłączenia M. R. do kardiomonitora, posługując się starym sprzętem anestetycznym – aparatem do znieczulenia ogólnego (...), rok produkcji 1978 z parownikiem halotanu, nie posiadającym certyfikatu i aktualnych atestów sprawności technicznej, który nie był wyposażony w monitor stężenia gazów anestetycznych, w tym stężenia tlenu w mieszaninie oddechowej, przy czym godził się, iż w ten sposób naraził M. R. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu to jest przestępstwa z art. 160 § 2 kk i za to na podstawie art. 160 § 2 kk wymierzył karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 3 lat tytułem próby;

III. podstawie art. 71 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego karę 100 stawek dziennych grzywny przyjmując wysokość jednej stawki w kwocie 50 zł;

IV. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 680 zł tytułem opłaty i obciążył go wydatkami poniesionymi w sprawie.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł prokurator** zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego zarzucając mu rażąco łagodność orzeczenia o karze poprzez nie orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu wykonywania zawodu lekarza podczas gdy z okoliczności sprawy wynika, że oskarżony nadużył zawodu lekarza poprzez wykonywanie go w niewłaściwy sposób, prowadzący do zagrożenia dóbr chronionych prawem, a nadto umyślnie naruszył zasady sztuki lekarskiej wskutek czego naraził pacjentkę na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu.

W związku z powyższym zarzutem prokurator wniósł o zmianę wyroku poprzez orzeczenie względem oskarżonego na podstawie art. 41 §1 kk zakazu wykonywania zawodu na okres dwóch lat od dnia uprawomocnienia się wyroku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora nie zasługiwała na uwzględnienie.

Nie kwestionując ustaleń faktycznych stanowiących podstawę wyrokowania, prokurator podniósł, że jego zdaniem sąd I instancji niezasadnie odstąpił od orzeczenia względem oskarżonego zakazu wykonywania zawodu lekarza, przez co orzeczenie o karze razi łagodnością. Nie podzielając jednak stanowiska prokuratora sąd odwoławczy uznał, że rozstrzygnięcie o karze nie wymaga korekty w kierunku proponowanym w apelacji.

Prokurator w apelacji odwołując się do ogólnych przesłanek uzasadniających orzeczenie zakazu z art. 41 §1 kk, nie przekonał by w przypadku oskarżonego zachodziła potrzeba odsunięcia go od zawodu. Wprawdzie materiał dowodowy bezsprzecznie potwierdza, że oskarżony przeprowadził zabieg znieczulenia ogólnego w nieprawidłowych warunkach narażając pokrzywdzoną na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, jednakże okoliczności tego zachowania nie wskazują by dalsze wykonywanie przez oskarżonego zawodu lekarza zagrażało interesom pacjentów. Czyn który mu przypisano wynikał w dużej mierze z tego, do zabiegu użyto sprzętu nie odpowiadającego pewnym standardom. Wina oskarżonego nie wynikała z błędu stricte leczniczego, lecz w nie zagwarantowaniu odpowiedniego sprzętu potrzebnego do bezpiecznego wykonania zabiegu znieczulenia.

Gdyby odpowiednia jakość sprzętu medycznego została zapewniona to najprawdopodobniej do zdarzenia by nie doszło. Wydaje się, że ranga czynu oskarżonego jest nieco mniejsza niż w przypadku „typowego” błędu lekarskiego polegającego np. na niewłaściwej diagnozie czy zastosowaniu niewłaściwej metody leczenia.

Elementy charakteryzujące zachowanie oskarżonego, na które zwrócił uwagę prokurator domagając się dla oskarżonego zakazu wykonywania zawodu lekarza były przedmiotem analizy sądu meriti i nie zachodziła sytuacja by któraś z tych okoliczności została przez sąd pominięta, zignorowana bądź zbagatelizowana. Co ważne, prokurator na żadnym etapie postępowania przed sądem I instancji nie sygnalizował potrzeby zastosowania względem oskarżonego zakazu wykonywania zawodu lekarza, czego najdobitniejszym przykładem było jego oświadczenie złożone w ramach ostatniego słowa kiedy nie wnosił o orzeczenie przedmiotowego zakazu (k. 822 akt). Żądając obecnie dla oskarżonego zakazu wykonywania zawodu lekarza oskarżyciel nie wykazał by sytuacja faktyczna uległa zmianie od czasu wyrokowania przez sąd I instancji bądź by od tego momentu do czasu wniesienia apelacji pojawiły się nowe okoliczności, które nakazywałyby spojrzeć na orzeczenie o karze krytycznie. Formułując zarzut apelacji skarżący bazował na okolicznościach, które były mu od początku znane. Również więc i z tego względu pogląd prokuratora wyrażony w apelacji nie jest przekonujący. Niekonsekwencji prokuratora odnośnie istnienia potrzeby odsunięcia oskarżonego od zawodu nie da się wytłumaczyć zmianą sytuacji faktycznej, co ewidentnie osłabia wymowę argumentów apelacji.

Poprzez wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz kary grzywny z jednoczesną rezygnacją orzeczenia zakazu wykonywania zawodu lekarza, oskarżony nie został potraktowany zbyt łagodnie. Zresztą należy zwrócić uwagę, że okres próby oraz wymiar kary grzywny zostały ukształtowane przez sąd I instancji w surowszy sposób niż prokuratura domagał się tego w ostatnim słowie, i to właśnie w karze 8 miesięcy pozbawienia wolności, 3-letnim okresie próby oraz karze grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 50 złotych stawka, należy poszukiwać realnej dla oskarżonego dolegliwości orzeczenia o karze wynikającej z niniejszego skazania, nie zaś w braku zakazu z art. 41§ 1 kk. Zdaniem sądu odwoławczego nie było konieczności sięgania po zakaz wykonywania zawodu by uzmysłowić oskarżonemu naganność jego zachowania i by zrealizować wobec niego cele kary.

Mając na uwadze powyższe, nie podzielając argumentów apelacji prokuratora, zaskarżony wyrok Sąd Okręgowy utrzymał w całości w mocy.

W toku postępowania Sąd Rejonowy nie dopuścił się żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze będące podstawą do uchylenia wyroku z urzędu.

Kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciążono po myśli art. 636 §1 kpk Skarb Państwa.